

Sygn. akt XI Ka 408/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: S.S.A. w S.O. Tamara Pawlak - spr.

Sędziowie: SO Elżbieta Kowalska

SO Katarzyna Żmigrodzka

Protokolant: Katarzyna Zabielska

przy udziale Prokuratora Beaty Syk - Jankowskiej

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2013 r.

sprawy J. C.

oskarżonego z art. 178 a § 2 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Puławach

z dnia 1 marca 2013 r. sygn. akt II 1601/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec J. C. środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres 2 (dwóch) lat;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków wyłożonych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt XI Ka 408/13

UZASADNIENIE

J. C. został oskarżony o to, że w dniu 22 listopada 2012 roku w O., gm. P., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym wg kolejnych badań 1,28 mg/l i 1,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził rower po drodze publicznej, wbrew sądowemu zakazowi prowadzenia nie mechanicznych i mechanicznych pojazdów jednośladowych, obowiązującemu w okresie od 23 września 2008 roku do 23 września 2013 roku, orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Koziennicach, sygn. akt. II K 355/08, tj. o czyn z art. 178a §2 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 §2 kk.

Sąd Rejonowy w Puławach po rozpoznaniu sprawy, sygn. akt II K 1601/12, w dniu 1 marca 2013 roku wydał wyrok na mocy którego oskarżonego J. C. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art.178a §2 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 §2 kk i za to na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 11 §3 kk skazał go na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 §1 i 2 kk w zw. z art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu tytułem próby na dwa lata; na podstawie art. 71 §1 kk wymierzył oskarżonemu pięćdziesiąt stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej

na dziesięć złotych; na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 320 złotych tytułem kosztów sądowych.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł prokurator Prokuratury Rejonowej w Puławach zaskarżając powyższy wyrok w całości, na niekorzyść oskarżonego. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. obrazę prawa karnego procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 335 §1 kpk poprzez wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy niezgodnym z uzgodnieniem z oskarżonym wnioskiem co do wymiaru kary i środka karnego;
2. obrazę przepisu prawa karnego materialnego – art. 42 §2 kk poprzez nieorzeczenie wobec sprawcy przestępstwa z art. 178a §2 kk środka karnego w postaci zakazu prowadzenia rowerów.

Podnosząc powyższe zarzuty oskarżyciel publiczny wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego J. C. na podstawie art. 42 §2 kk zakazu prowadzenia rowerów na okres 2 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja okazała się zasadna i jako taka zasługiwała na uwzględnienie.

Sprawstwo i wina oskarżonego w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości Sądu Odwoławczego. Wydając zaskarżony wyrok Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych na podstawie zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego, który został ujawniony w toku posiedzenia w przedmiocie wydania wyroku w trybie art. 335 kpk na podstawie art. 387 §4 kpk. Dokonując jego oceny Sąd I instancji nie dopuścił się również obrazy przepisów art.7 kpk, art. 5 kpk, 410 kpk jak też art. 366 kpk. Zasadnie uznał, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu i dał temu wyraz w uzasadnieniu wyroku. Argumentacja zaprezentowana w pisemnych motywach wyroku, co do popełnienia przez oskarżonego występku będącego przedmiotem niniejszej sprawy jest logiczna i przekonująca a zatem zasługuje na aprobatę. Również przyjęta przez Sąd Rejonowy kwalifikacja prawna zachowania oskarżonego nie budzi zastrzeżeń.

Jednakże wydając w dniu 1 marca 2013 roku wyrok skazujący wobec J. C. sąd meriti nie ustrzegł się błędu albowiem z jednej strony uznając wniosek prokuratora w trybie art. 335 kpk za zasadny, nie uwzględnił go w całości, czym dopuścił się obrazy wskazanego przepisu kodeksu postępowania karnego oraz przepisu art. 42 §2 kk. Sąd Rejonowy procedując w przedmiocie wniosku o jakim mowa w art. 335 kpk, może podjąć dwojaką decyzję, tj. może wniosek uwzględnić w całości albo nie uwzględnić w ogóle. Przychylając się zaś do wniosku prokuratora jest wówczas związany treścią wniosku, zatem jest zobligowany do orzeczenia o karze i środku karnym zgodnie z jego treścią. W przedmiotowym wyroku zaś nie orzeczono o obligatoryjnym środku karnym zakazu prowadzenia pojazdów niemechanicznych – rowerów, co do orzeczenia którego zapadły uzgodnienia z oskarżonym w postępowaniu przygotowawczym.

Jak wynika z lektury uzasadnienia wyroku sądu I instancji powyższe uchybienie nie było działaniem zamierzonym ale jedynie efektem pomyłki tego sądu jaka wystąpiła przy redagowaniu tego orzeczenia, skutkiem której pominięto w sentencji wyroku rozstrzygnięcie o obligatoryjnym środku karnym - zakazie prowadzenia rowerów na okres lat dwóch, który był przedmiotem uwzględnionego wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 kpk.

W zaistniałej, wyżej opisanej sytuacji, Sąd Okręgowy uznał, iż wniosek końcowy apelacji prokuratora o częściową zmianę orzeczenia zasługuje na uwzględnienie, dlatego też zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 42 §2 kk orzekł wobec J. C. środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres 2 (dwóch) lat.

Sąd Okręgowy nie dopatrując się uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu, określonych w art. 439 kpk i art. 440 kpk, w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Orzeczenie o wydatkach postępowania odwoławczego zapadło na podstawie §3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania

oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z dnia 15 października 2001 r.).